

Čarovnice iz MGL-ja vas bodo začarale in očarale

"Moj bog! Poglejte se!" vzneseno izusti Darryl Van Horne in doda: "Vidim lepoto, vidim moč, vidim energijo!"

Prav zadnje besede več kot nazorno opišejo triumfalno postavitvev muzikala Čarovnice iz Eastwicka na velikem odru MGL-ja, zadnjo premiero z letošnjega repertoarja uprizoritev osrednjega ljubljanskega gledališča.

Seksualno sočna in zapeljiva zgodba o treh zdolgočasenih ločenkah iz mesteca v Novi Angliji, ki jim življenje na glavo postavi prihod skrivnostnega neznanca, ki jim s pomočjo ščepca magije in spopada z lastnimi strahovi odkrije nova obzorja v njihovih malomeščanskih življenjih, je nastala izpod peresa ameriškega pisatelja **Johna Hoyerja Updika**. Vsem znana je postala v 80. letih prejšnjega stoletja z "gurmansko" filmsko upodobitvijo režiserja **Georgea Millerja**.

Protagonistke, "čarovnice" **Alexandra Spofford**, **Jane Smart** in **Sukie Rougemont**, veljajo za mestne izobčenke. Njihove frustracije in skupna hrepenenja po "moškem vseh moških" se uresničijo v obliki karizmatičnega, leporečnega džentelmena **Darryla Van Horna**. Njegovo zapeljevanje mladenk obrodi sadove, obenem pa jih nauči, kako sprostiti moč, zaklenjeno globoko v njih samih. Neortodoksno in nemoralno obnašanje četverice pretrese zaspano mestece, ki ga kljub županu dejansko vodi neizprosna mestna svetnica **Felicia Gabriel**. Ko njihove moči postajajo vse močnejše in tok dogodkov pripelje do

tragičnega preobrata, se ženske zavejo, da je Darrylov vpliv na njih in okolico koruptiven in destruktiven. Z na novo pridobljenimi močmi se odločijo, da ga za vedno eliminirajo iz svojih življenjskih enačb.

MGL že od leta 2006, ko so na oder postavili pri kritikih in občinstvu izjemno dobro sprejeto bridko odrsko poslastico Kabaret, goji skorajda že tradicijo glasbenih in plesnih predstav. Tako so se spopadli že z Goslačem na strehi, Pomladnim prebujenjem, pevsko komedijo Sugar – Nekateri so za vroče in Dekameronom. A vse do zdaj, kljub temu da je vse omenjene predstave krasil "predznak" muzikal, po mojem mnenju ni bilo plesno-glasbene produkcije v čisto pravem pomenu besede. Prej bi rekel, da je šlo za performanse s songi, ki so le podpirali igro na odru.

Čarovnice iz Eastwicka, ki so z bravuroznim ansamblom zaživele pod režijsko taktirko češkega gosta **Stanislava Moše**, pa SO čistokrvni muzikal, ki preseneti, zadovolji in navduši na vseh ravneh: igralski, čustveni, pevski in plesni.

Zaradi prekipevajoče energije in dovršenih glasovnih in gibalnih sposobnosti nastopajočih ter same glasbene podlage, mojstrsko odigrane v živo, lahko mirne vesti skoraj tri ure dolgo postavitve označim za omamno odrsko ekstravaganco. Šel bom celo tako daleč, da bom – kljub nekoliko omejenemu, a učinkovitemu lučnemu parku, občasnemu manku kostumske estetike in minimalistični scenski podobi, ki je sicer v bogati in bohotni formi tako značilna za westendovske in broadwayske produkcije – predstavo označil za spektakel.

Zasluge za to si v prvi vrsti lastijo izbrani solisti in zboristi. **Iva Krajnc**, **Viktorija Bencik** (v alternaciji z gostjo **Pio Zemljič**) in **Tanja Ribič** so z močjo in zaupanjem prikazale ranljivosti svojih karakterjev. S prepričljivo igro in prvovrznim petjem so sprva nebogljene ženske like kameleonsko preobrazile v zapeljive fatalke in moralne predstavnice družbe s trdnimi nazori. Krajnčeva je "svojo" raztreseno, momljajočo pesnico **Sukie** doživeto in z obilo prav odmerjenih komičnih drobtinic popeljala na pot razodetij in osvobajajočih trenutkov. S kaotičnim ter stopnjujoče tempiranim solokomadam *Preveč besed*, morda za petje najtežjim od vseh, je dokazala, da se lahko kosa s profesionalnimi pevkami v muzikalih. Bencikova je z glasbenico **Jane** ustvarila hudomušno všečen, kompleksen lik nesamozavestne umetnice, ki ji hudič (presenetljivo) pokaže pravo pot. Osebno menim, da je bila pevsko najbolj prepričljiva. Njena čista, topla barva glasu je še posebej zaživela v prizoru, ko se v pesmi *Glasba je čar* spopada z notami, glasbilom in privlačnim, a pretečim moškimi. Tudi Ribičeva se je izvrstno znašla kot kiparka **Alexandra**. Sprva nekoliko robato oblikovan, a privlačen lik je postopno nadgrajevala z raznolikimi čustvenimi plastmi in na koncu slavila kot mati, vzornica, ženska. Njen solokomad *Še ena noč v tej hiši* je izzvenel prepričljivo, izzivalno in močno. Zagotovo pa so vse tri blestele v skupnih točkah, ko so v harmoničnem, čutnem triglasju odpele sanjajoč komad *Moj naj bo*, hrepeneč *Če bi lahko* in zmagoslavni *Taka sem*.

Moško protiutež ženskemu triu mojstrsko upodablja **Uroš Smolej**, ki se s kačjo gracioznostjo, galantnostjo in na trenutke grozečo karizmo prelevi v slokega, izmuzljivega častilca ženske lepote, hudiča v preobleki, Darryla Van Horna. Že v preteklosti je dokazal, da z izjemnim občutkom za gib in petje obvlada bodisi mefistovskega M. C.-ja v Kabaretu bodisi možačasto, a prikupno Daphne v *Sugar*

– Nekateri so za vroče. V Čarovnicah svojo umetniško bit postavi na še višjo raven. S prvovrstno interpretacijo komadov Ljubim mestece, Zapleši s hudičem in Moj slavospev ter pristno povezavo s tremi glavnimi ženskimi liki se je Smolej z Van Hornom zapisal v anale nepozabnih, celo neponovljivih odrskih kreacij.

Kot zadnja, a nikakor nepomembna omemba je igra **Mirjam Korbar Žlajpah**. Ta je po mojem mnenju – morda zveni preveč klišejsko, a tako je – ustvarila vlogo, ki ji je pisana na kožo. Gre za **Felicio Gabriel**, ugledno meščanko Eastwicka, ki se bojuje za dobrobit mesta in nasprotuje posegom Van Horna v okoliško naravo. Navidezna moralnost in vrednote, ki jih zagovarja, so le fasada za mučenje moža **Clyda** (komično privlačen in prepričljiv **Gregor Gruden**). V očeh naše štiriperesne deteljice pa gre pravzaprav za četrto čarovnico, zlobno veščo, ki greni življenje vseh, pravega "kontrofrika". Igralka je liku vdahnila prepotrebno paleto čustev, predvsem negativnih in trpečih, ter z odpetim komadom Tu je zlo dokazala, da zna peti. Res DOBRO peti.

Za pravo poplavo energičnih množičnih scen, pevskih in plesnih, je poskrbel usklajen, več kot 20-glavi zbor ter z izjemno predanostjo obrobni likom samo še povečal užitek ob spremljanju muzikala.

Dajte si priložnost in preživite večer nepopisnih užitkov in čustev s člani Mestnega gledališča ljubljanskega. Dvorano boste zapustili s širokim nasmehom na obrazu. Zagotovo!

Igor Đukić

Foto: MGL/Barbara Čeferin